

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ว่าด้วยอำนาจการสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่ง
และการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ
พ.ศ. ๒๕๕๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดขอบอำนาจการสั่งลงโทษของผู้บังคับบัญชาให้มีความเหมาะสม สอดคล้องกับบทบาทอำนาจบังคับบัญชาที่มีอยู่ ตลอดจนกำหนดวิธีการออกคำสั่งลงโทษทางวินัย แก่ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัยให้เป็นไปด้วยความเป็นธรรม ถูกต้อง เป็นมาตรฐาน เดียวกัน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๕๑ มาตรา ๖๐ มาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติ ระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๑๗ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ. ๒๕๔๘ และมติสภามหาวิทยาลัยมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๒ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ว่าด้วยอำนาจ การสั่งลงโทษ วิธีการออกคำสั่งและการแก้ไขคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ พ.ศ. ๒๕๕๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

“ก.พ.อ.” หมายความว่า คณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

“ก.บ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี

“ก.อ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

“หัวหน้าส่วนราชการ” หมายความว่า คณบดี ผู้อำนวยการสถาบัน ผู้อำนวยการสำนัก ผู้อำนวยการวิทยาลัย หรือหัวหน้าส่วนราชการที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ และผู้บังคับบัญชา ของส่วนราชการที่เทียบเท่าคณะซึ่งจัดตั้งตามมติสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ข้อ ๔ ข้าราชการผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชาที่เป็นหัวหน้าส่วนราชการ สั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนให้เหมาะสมกับกรณีความผิด

ข้อ ๕ ข้าราชการผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้ผู้บังคับบัญชา สั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี

ข้อ ๖ อธิการบดีหรือหัวหน้าส่วนราชการซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการผู้กระทำผิดวินัย อย่างไม่ร้ายแรง มีอำนาจสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ หรือตัดเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินร้อยละห้า และเป็นเวลา ไม่เกินสามเดือน หรือลดขั้นเงินเดือนครั้งหนึ่งไม่เกินหนึ่งขั้น

ข้อ ๗ อธิการบดีเป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง เว้นแต่เรื่อง ที่อธิการบดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียในเรื่องที่สอบสวน ให้ส่งเรื่องให้ ก.บ.ม. พิจารณา เมื่อ ก.บ.ม. มีมติเป็นประการใด ให้อธิการบดีสั่งหรือปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น

ข้อ ๘ กรณีอธิการบดีเป็นผู้กระทำผิดวินัย ให้เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา เป็นผู้มีอำนาจสั่งลงโทษตามสถานโทษและอัตราโทษที่กำหนดในข้อ ๔ ข้อ ๕ และข้อ ๖

ข้อ ๙ การสั่งลงโทษทางวินัย ผู้สั่งลงโทษต้องสั่งลงโทษให้เหมาะสมกับความผิด ถ้ามีเหตุ อันควรลดหย่อน จะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่หากเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ห้ามมิให้ ลดโทษลงต่ำกว่าปลดออก

ในกรณีกระทำผิดวินัยครั้งแรกหรือกระทำผิดวินัยเล็กน้อยและมีเหตุอันควรลดหย่อนโทษ จะงดโทษโดยให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือตามแบบท้ายข้อบังคับนี้หรือว่ากล่าวตักเตือนก็ได้

เหตุควรลดหย่อนโทษ ได้แก่ การมีคุณความดีมาก่อน รู้สึกความผิดและพยายามบรรเทา ผลร้ายแห่งความผิดนั้น รับสารภาพหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่สอบสวนแก่ผู้บังคับบัญชาหรือคณะกรรมการ สอบสวนอันเป็นประโยชน์แก่การพิจารณาสอบสวน หรือเหตุอื่นที่ผู้มีอำนาจสั่งลงโทษเห็นว่า มีลักษณะ ทำนองเดียวกัน

ข้อ ๑๐ การสั่งลงโทษข้าราชการผู้กระทำผิดวินัย ให้ทำเป็นคำสั่งตามแบบท้ายข้อบังคับนี้ โดยในคำสั่งลงโทษให้แสดงว่าผู้ถูกลงโทษกระทำผิดวินัยในกรณีใด ตามกฎหมายใด ตามมาตราใด พร้อมทั้ง แจ้งสิทธิ หลักเกณฑ์ วิธีการ ระยะเวลาในการอุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งลงโทษ

ข้อ ๑๑ การสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดขั้นเงินเดือน ห้ามมิให้สั่งลงโทษ ย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่การสั่งลงโทษผู้ถูกสั่งพักราชการ หรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ในกรณีที่ข้อบังคับว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้กำหนดให้สั่งลงโทษ ย้อนหลังได้ ก็ให้สั่งลงโทษย้อนหลังได้ และให้ทำคำสั่งดังกล่าวตามตัวอย่างที่ ๑ ตัวอย่างที่ ๒ หรือ ตัวอย่างที่ ๓ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๒ การสั่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๔ ท้ายข้อบังคับนี้ ทั้งนี้ ห้ามมิให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปก่อนวันออกคำสั่ง เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ให้มีคำสั่งให้พักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน เมื่อจะสั่งลงโทษ ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้สั่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันพักราชการหรือวันให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนแล้วแต่กรณี

(๒) การส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีกระทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือโทษที่หนักกว่าจำคุก โดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุกหรือให้รับโทษที่หนักกว่าจำคุก ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกตั้งแต่วันต้องรับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุด หรือวันถูกคุมขังติดต่อกันจนถึงวันต้องคำพิพากษาถึงที่สุดแล้วแต่กรณี

(๓) ในกรณีที่ได้มีการส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกจากราชการไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่ง การลงโทษปลดออกหรือไล่ออกในกรณีเช่นนี้ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิม แต่ถ้าวันออกจากราชการตามคำสั่งเดิมไม่ถูกต้อง ก็ให้ส่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๔) ในกรณีที่ได้มีการสั่งให้ออกจากราชการตามมาตรา ๒๕ วรรคสอง มาตรา ๕๗ หรือมาตรา ๕๘ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ไปแล้ว ถ้าจะต้องสั่งใหม่หรือเปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรต้องลงโทษปลดออก หรือไล่ออกตามกรณีนั้นในขณะที่ออกคำสั่งเดิม

(๕) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้ออกจากราชการโดยถูกสั่งลงโทษปลดออกหรือไล่ออก หรือถูกสั่งให้ออกจากราชการในกรณีอื่นหรือได้รับอนุญาตให้ลาออกจากราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันออกจากราชการนั้น

(๖) การส่งลงโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ในกรณีที่ผู้ซึ่งจะต้องถูกสั่งนั้นได้พ้นจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการไปก่อนแล้ว ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันสิ้นปีงบประมาณที่ผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์

(๗) กรณีใดมีเหตุสมควรสั่งปลดออก หรือไล่ออกจากราชการย้อนหลัง ก็ให้ส่งปลดออกหรือไล่ออกย้อนหลังไปถึงวันที่ควรจะต้องออกจากราชการตามกรณีนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการทำให้เสียประโยชน์ตามสิทธิโดยชอบธรรมของผู้ถูกสั่งลงโทษนั้น

ข้อ ๑๓ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการตามคำสั่งของอธิการบดี หรือมติของ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๔ การสั่งเพิ่มโทษ หรือลดโทษ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ให้ส่งย้อนหลังไปถึงวันที่คำสั่งลงโทษเดิมใช้บังคับ ทั้งนี้ การส่งย้อนหลังดังกล่าวไม่มีผลกระทบถึงสิทธิและประโยชน์ที่ผู้ถูกสั่งลงโทษได้รับไปแล้ว

ข้อ ๑๕ การสั่งลดโทษปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ เป็นลดขั้นเงินเดือน ตัดเงินเดือนหรือภาคทัณฑ์ ตามมติ ก.บ.ม. หรือ ก.พ.อ. จะสั่งให้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันใด ให้นำข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๖ คำสั่งยกโทษ งดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษ ที่สั่งตามมติ ก.บ.ม. ตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๕ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๗ คำสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษผู้อุทธรณ์ที่สั่งตามคำวินิจฉัยของ ก.อ.ม. ตามมาตรา ๖๔ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๖ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๘ การสั่งยกโทษ จดโทษ ลดโทษ หรือเพิ่มโทษแก่ผู้อุทธรณ์ และการสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ตามคำวินิจฉัยของ ก.พ.อ. ให้ทำคำสั่งตามตัวอย่างที่ ๗ ท้ายข้อบังคับนี้

ข้อ ๑๙ การแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งเกี่ยวกับการลงโทษ ให้ทำเป็นคำสั่ง มีสาระสำคัญแสดงเลขที่ และวัน เดือน ปี ที่ออกคำสั่งเดิม ข้อความเดิมตอนที่แก้ไขเปลี่ยนแปลง และข้อความที่แก้ไขเปลี่ยนแปลงแล้ว

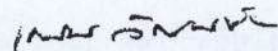
ข้อ ๒๐ การดำเนินการแก้ไขเปลี่ยนแปลงคำสั่งลงโทษเดิม ให้ผู้บังคับบัญชาซึ่งเป็นผู้สั่งลงโทษตามข้อ ๖ หรือข้อ ๗ เป็นผู้ดำเนินการ เว้นแต่โทษที่จะลงเพิ่มแก่ผู้กระทำผิดวินัยตามคำวินิจฉัยของ ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. ระดับโทษเกินกว่าอำนาจของผู้สั่งลงโทษเดิม ให้อธิการบดีเป็นผู้ดำเนินการ

ข้อ ๒๑ การดำเนินการแก้ไขคำสั่งลงโทษ ให้ดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในสิบห้าวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการวินิจฉัยจาก ก.บ.ม. หรือ ก.อ.ม. หรือ ก.พ.อ. แล้วแต่กรณี

ข้อ ๒๒ เมื่อได้มีคำสั่งเพิ่มโทษ ลดโทษ จดโทษ หรือยกโทษ ถ้าเพิ่มโทษเป็นสถานโทษที่หนักขึ้น หรือลดโทษเป็นสถานโทษที่เบาลง หรือจดโทษ หรือยกโทษ คำสั่งลงโทษเดิมให้เป็นอันยกเลิก ถ้าลดโทษเป็นอัตราโทษที่เบาลง อัตราโทษส่วนที่เกินก็ให้เป็นอันยกเลิก ในกรณีที่คำสั่งลงโทษตัดเงินเดือนหรือลดขั้นเงินเดือนเป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนที่เกินเป็นอันยกเลิก ให้คืนเงินเดือนที่ได้ตัดหรือลดไปแล้วตามคำสั่งที่เป็นอันยกเลิก หรืออัตราโทษส่วนเกินที่เป็นอันยกเลิกนั้นให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อ ๒๓ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามข้อบังคับนี้ และมีอำนาจวินิจฉัยตีความเพื่อให้การปฏิบัติตามข้อบังคับนี้เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ เดือน มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๒

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์เกษม วัฒนชัย)

นายกสภามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี